

Kohtuasi C-322/24**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

30. aprill 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Juzgado de lo Mercantil n.º 1 de Alicante (Alicante kaubanduskohus nr 1, Hispaania)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. november 2023

Hageja:

Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A.

Kostja:

Embutidos Monells, S. A.

Põhikohtuasja ese

Euroopa Liidu kaubamärk – Hilisem riikliku kaubamärgi taotlus – Pahausksus – Kehtetuks tunnistamise hagi – Enda tegevuse siduvus – Hea usu põhimõte – Nõustumisest tulenev õiguse lõppemine – Katkemine – Meetmed õigusrikkumise mõistliku aja jooksul lõpetamiseks – Varasema õiguse omaniku üldine käitumine

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotlus tõlgenduse saamiseks – ELTL artikkel 267 – Määrus (EL) 2017/1001 – Direktiiv (EL) 2015/2436 – Kehtetuks tunnistamise hagi – Nõustumisest tulenev õiguse lõppemine

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 artiklit 61 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri

2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et varasema registreeringu omaniku jaoks, kes määrab kohtuvälises hoiatuses kindlaks kehtetuks tunnustamise hagi esitamise lõpliku tähtaja, mis langeb selgelt ja tõlgendamisruumita kokku kehtetuks tunnustamise hagi esitamise üldise viieaastase tähtajaga, on tema enda tegevus siduv, kuna ta on tekitanud hilisema kaubamärgi omanikus kindlustunde, et talle ei esitata pärast märgitud kuupäeva võimaliku kehtetuse alusel nõuet? Kas sellega seoses tuleb hilisemas kohtumenetluses väite esitamist, et registreerimist taotleti pahauskselt eesmärgiga vältida hagi esitamisele üldise viieaastase tähtaja kohaldamist, käsitada hea usuga vastuolus oleva teona, kui varasema tähise omanikul olid nimetatud faksi saatmise hetkel olemas kõik vajalikud faktid leidmaks, et nimetatud registreerimist taotleti pahauskselt?

2. Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 artiklit 61 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et hageja teguviis, mis seisnes aktiivses vastuseisus Euroopa Liidu kaubamärkide registreerimisele, mis langevad sisuliselt kokku vaidlusaluste riiklike kaubamärkidega ja mille registreerimisest nimetatud vastuseisu tõttu lõpuks keelduti, on püüe parandada eelnimetatud olukord mõistliku aja jooksul?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Liidu leping: artikli 6 lõige 3.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (kodifitseeritud tekst): artikli 59 lõige 1 ja artikkel 61.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta: artikli 9 lõige 1.

19. mai 2022. aasta kohtuotsus HEITEC, C-466/20, EU:C:2022:400 (edaspidi „kohtuotsus HEITEC“).

22. septembri 2011. aasta kohtuotsus Budějovický Budvar, C-482/09, EU:C:2011:605 (edaspidi „kohtuotsus Budějovický Budvar“).

Viidatud riigisiseseid õigusnormid

Õigusnormid

Tsiviilseadustik (Código Civil), artikli 7 lõige 1: „Õiguseid tuleb kasutada hea usu põhimõttest lähtuvalt.“

7. detsembri 2001. aasta kaubamärgiseadus 17/2001 (Ley 17/2001 de Marcas):

artikli 51 lõige 1, millega reguleeritakse absoluutseid kehtetuks tunnistamise põhjuseid. Selle sätte kohaselt võib tunnistada kaubamärgi registreerimise kehtetuks kas absoluutse keelu rikkumise tõttu (sama seaduse artikkel 5) või juhul, kui taotleja tegutses kaubamärgi taotlemisel pahauskselt.

Artikkel 52 sätestab suhtelised kehtetuks tunnistamise põhjused. Selle sätte lõike 1 kohaselt võib tunnistada kaubamärgi registreerimise kehtetuks suhtelise keelu rikkumise tõttu (sama seaduse artiklid 6, 7, 8, 9 ja 10). Ent artikli lõige 2 sätestab, et artiklites 6, 7 ja 8 ning artikli 9 lõikes 1 osutatud varasema õiguse omanik ei saa oma varasemale õigusele tuginedes taotleda hilisema kaubamärgi kehtetuks tunnistamist, kui on nõustunud hiljem registreeritud kaubamärgi kasutamisega viie järjestikuse aasta jooksul, olles sellisest kasutamisest teadlik, välja arvatud juhul, kui kaubamärgi taotlus esitati pahauskselt.

Kohtupraktika

Mõned otsused, mis kajastavad riikliku kohtupraktika seisuga hea usu, iseenda tegevuse siduvuse ja nõude minetamise põhimõtete kohta ning ei käsitle kaubamärke:

Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) tsiviilkolleegiumi 1. koja 19. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus (ROJ: STS 3414/2020 – ES:TS:2020:3): üldise iseenda tegevuse siduvuse põhimõtte kohta.

Tribunal Supremo (kõrgeim kohus) tsiviilkolleegiumi 1. koja 17. juuli 2008. aasta kohtuotsus (ROJ: STS 3954/2008 – ES:TS:2008:3954): iseenda tegevuse siduvuse ja määratud aegumistähtaja kohta.

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A on järgmiste Euroopa Liidu kaubamärkide omanik:
- 2 **5J Cinco Jotas SÁNCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. DESDE 1879**, nr 1.412.048, mida taotleti 7. detsembril 1999 ja mis anti 4. oktoobril 2006 klassi 29 jaoks.

- 3 **5J**, nr 9.335.662, mida taotleti 26. augustil 2010 ja mis anti 5. juulil 2015 klassi 29 jaoks.

- 4 Äriühingule EMBUTIDOS MONELLS, S. A. kuuluvad omakorda järgmised Hispaania kaubamärgid:
- 5 Hispaania kaubamärk **5Ms** nr. 3.003.995, mida taotleti 31. oktoobril ja mis anti 9. veebruaril 2012 klassi 29 jaoks.

- 6 Hispaania kaubamärk **5Ps** nr. 3.014.970, mida taotleti 26. jaanuaril 2012 ja mis anti 3. mail 2012 klassi 29 jaoks.

- 7 Hageja esitas 3. novembril 2016 kaubamärgiõigusele spetsialiseerunud büroo kaudu kostjale kohtuvälise hoiatuse, milles sedastatakse järgmist:
- 8 kaubamärk **5J** nr 9.335.662 on mainekas kaubamärk;
1. kostja on sellest teadlik, sest äriühing SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. esitas Oficina Española de Patentes y Marcasele (Hispaania patendi- ja kaubamärgiamet) vastuväite tähise 5Cs registreerimisele, mille andmisest Hispaania patendi- ja kaubamärgiamet nimetatud vastuväite tõttu 12. juulil 2012 keeldus;
- 9 on tehtud kindlaks, et kostja on veel kahe kaubamärgi omanik, millel on 5C-ga analoogsed omadused, need on Hispaania kaubamärk **5Ms** nr 3.003.995 ja Hispaania kaubamärk **5Ms** nr 3.014.970, mille kohta on nüüd esitatud kehtetuks tunnistamise hagi.
- 10 Hispaania kaubamärgi **5Ms** nr. 3.003.995 kohta, mida taotleti 31. oktoobril 2011 ja mis anti 9. veebruaril 2012 klassi 29 jaoks, on märgitud: „nimetatud kaubamärgi suhtes **on enne 28. veebruari 2017 endiselt võimalik esitada kehtetuks tunnistamise hagi**“. (Paks kiri sisaldub faksis).
- 11 Hispaania kaubamärgi **5Ps** nr. 3.014.970 kohta, mida taotleti 26. jaanuaril 2012 ja mis anti 3. mail 2012 klassi 29 jaoks, on märgitud: „nimetatud kaubamärgi suhtes **on enne 18. maid 2017 endiselt võimalik esitada kehtetuks tunnistamise hagi**“. (Paks kiri sisaldub faksis).
- 12 Kui kostja oli faksi kätte saanud, algasid läbirääkimised, mis lõppesid kokkulepet saavutamata 28. detsembril 2016.
- 13 Kostja taotles 9. veebruaril 2017 ehk ainult 3 kuud pärast hoiatust ja 43 päeva pärast läbirääkimiste lõppu EUIPO-lt kahe Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimist, mis langevad sisuliselt kokku kostja registreeritud riiklike kaubamärkidega.
- 14 Pärast seda, kui hageja oli esitanud uute registreerimiste kohta vastulaused, keelduti 2. juunil 2018 kaubamärgi 16.339.004 registreerimisest. Kaubamärgi 16.338.998 andmisest keelduti 2. detsembril 2020.
- 15 Äriühing SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. esitas 2. novembril 2021 ehk 11 kuud pärast kostja viimase kaubamärgitaotluse tagasilükkamist äriühingu EMBUTIDOS MONELLS, S. A. vastu hagi, esitades muu hulgas kostja hilisemate riiklike kaubamärkide kehtetuks tunnistamise hagi. Viimane esitas 14. jaanuaril 2022 hagi kohta vastulause.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 16 Hageja leiab, et kostja tegutses määruse 2017/1001 artikli 59 ja 7. detsembri 2001. aasta kaubamärgiseaduse 17/2001 artikli 51 lõike 1 punkti b alusel nimetatud riiklike kaubamärkide registreerimise taotlemisel pahauskselt.
- 17 Kostja väidab omakorda, et määruse 2017/1001 artikli 61 ja 7. detsembri 2001. aasta kaubamärgiseaduse 17/2001 artikli 52 lõike 2 alusel on õigus nõustumise tõttu lõppenud.
- 18 Kostja väidab sellega seoses, et vaidlusalused kaubamärgid registreeriti 2012. aastal, et kostja on nimetatud kaubamärkide kasutamisega pikka aega nõustunud, kuna ei esitanud kuni 2. novembrini 2021 ühtegi hagiavaldust, ning 3. novembril 2016 esitatud kohtuvälises hoiatuses, mis saadi kätte 4. novembril 2016, oli märgitud kehtetuks tunnistamise hagi esitamise lõpliku tähtajana 28. veebruar 2017.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõteAsjaoludega seotud kaalutlused

- 19 28. veebruaril 2017 esitatud hoiatusest ja asjaolust, et hageja ise määrab selle avaldamisel kindlaks kehtetuks tunnistamise hagi *dies a quo*, koos asjaoluga, et on teada, et hageja seisis sel ajal vastu muude sarnaste riiklike kaubamärkide registreerimisele, järeldub, et hagejal oli võimalik riiklike kaubamärkide registreerimisele mõistlikult vastu olla.
- 20 Teisalt on selge, et 2012. aastal olid hageja kaubamärgid Hispaania territooriumil mainekad, seega võib 11. juuni 2009. aasta kohtuotsusest Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361) tulenevate kriteeriumide alusel järeldada, et äriühingu EMBUTIDOS MONELLS poolt hilisemate riiklike kaubamärkide registreerimine toimus pahauskselt.
- 21 Eeltoodust tulenevalt tekib küsimus faksiga esitatud hoiatuse asjakohasuse kohta, milles hageja õigusteenused, kellele ei saanud olla sel hetkel teadmata, et hilisemate kaubamärkide taotluse esitamise ajal esinenud asjaolud eeldasid, et kaubamärkide registreerimine oli toimunud pahauskselt, määrasid kehtetuks tunnistamise hagide esitamiseks kindlaks lõpliku tähtaja.
- 22 Seetõttu tekib küsimus, kas asjaolu, et varasema registreeringu omanik väidab küll, et kaubamärk on mainekas ja ta on teadlik teiste kaubamärkide registreerimisest, aga ei osuta hoiatuses hilisemate kaubamärkide omaniku pahausklikkusele ning määrab selgelt ja tõlgendamisruumita kehtetuks tunnistamise hagi esitamise lõplikuks aegumistähtajaks 5 aastat, tuleb käsitada tema enda tegudena, kuna need tekitasid hilisema kaubamärgi omanikus kindlustunde, et talle ei esitata nimetatud hiljem registreeritud kaubamärkide võimaliku kehtetuse alusel nõuet.

- 23 Sellega seoses tekib küsimus, kas omanik, kellel olid seega teada kõik vajalikud faktilised asjaolud, et hinnata kostja võimalikku pahauskset tegutsemist kaubamärgi registreerimise taotlemisel, saab hiljem osutada nimetatud pahauksele tegutsemisele, et vältida osutatud viieaastase tähtaja kohaldamist.
- 24 Samuti ja juhul, kui poole teod on tema jaoks siduvad ja ta ei saa seetõttu osutada kehtetuse ega aegumistähtaja kohaldamata jätmise põhjusena pahausklikkusele, peab liikmesriigi kohus otsustama, kas tegemist on nõustumisest tuleneva õiguse lõppemisega, milleks tuleb võtta arvesse kohtuotsustes Budějovický Budvar ja HEITEC kehtestatud põhimõtteid.
- 25 Kostja poolt EUIPO-le esitatud kahe niisuguse Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimise taotluse osas, mis on peaaegu identsed käesoleva asja esemeks olevate hilisemate riiklike kaubamärkidega, tekib küsimus, kas hageja esitatud vastulauset, mille tõttu taotlus tagasi lükati, saab käsitada tähtaja möödumist katkestava teona.
- 26 Eelkõige, kas varasemate kaubamärkide omaniku aktiivset vastuseisu ELi kaubamärkide registreerimisele saab käsitada püüdena parandada eelnimetatud olukord mõistliku aja jooksul.

Eelotsuse küsimuste asjakohasus

- 27 Käesolev menetlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (kodifitseeritud tekst) artiklite 59 ja 61 kohaldamist.
- 28 Eelkõige küsitakse Euroopa Kohtult, milline on hea usu üldise õiguspõhimõtte ja nimetatud artiklite vaheline suhe. Tuleb teha kindlaks, kas teatavat tegevust saab pidada poole jaoks siduvaks „enda teoks“ selles mõttes, et tegu tekitab poole jaoks kohustusi, mis määravad ära hagi esitamise tähtaja möödumise juhul, kui poole enda kehtestatud tähtaja kätte jõudmise hetkeks, mis langeb kokku kehtetuks tunnistamise hagi esitamise üldise viieaastase tähtajaga, ei ole ühtegi hagi esitatud.
- 29 Nimetatud küsimuse kohta ei ole varem Euroopa Liidu õiguse raames ühtegi otsust tehtud.
- 30 Pooled kahtlevad siiski, kas eelotsuse küsimus on asjakohane. Hageja leiab, et suhtelise kehtetuks tunnistamise hagide esitamise tähtajad ei ole dispositiivsed õigusnormid, vaid nende suhtes kohaldatakse avalikku õigust, mistõttu ei saa pooled selliseid tähtaegu kehtestada. Seega faksi saatmine, kus oli määratud kindlaks kehtetuks tunnistamise hagi esitamise lõplik tähtaeg, ei ole poole jaoks hilisemas kohtumenetluses siduv, kui registreerimist taotleti pahauskselt. Hageja leiab, et aastatel 2012, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 ja 2021 tehtud haldusõiguslikke ja kohtutoiminguid tuleb käsitada mõistliku püüdena takistada vaidlusaluse kaubamärgi staatuse kinnistumist.

- 31 Kostja on omalt poolt seisukohal, et eelotsuse küsimust ei ole vaja esitada, kuna olemas on Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud praktika, mis esitatud küsimustele vastab. Kostja osutab selles osas esimese küsimuse puhul 25. oktoobri 2007. aasta määrusele kohtuasjas Nijs *vs.* kontrollikoda (C-495/06 P EU:C:2007:644), punktid 54–56, ja 24. juuni 2010. aasta määrusele kohtuasjas Kronopoly *vs.* komisjon (C-117/09 P, EU:C:2010:370). Eelkõige märgib kostja, et arvesse tuleb võtta Euroopa Kohtu 13. veebruari 2014. aasta määrust kohtuasjas Marszałkowski *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-177/13 P, EU:C:2014:183). Kostja leiab kõige selle põhjal, et poole jaoks on tema enda tegevus siduv ja seega ei saa ta hiljem hagi esitada, kui on kindlaks määratud hagi esitamise tähtaja. Kostja leiab teise eelotsuse küsimusega seoses, et see on juba kohtuasjaga HEITEC lahendatud.
- 32 Poolte argumendid ei lükka siiski ümber esimese astme kohtu käsitust. Tegelikult on pooled nimetatud põhimõtte kohaldamise osas eri arvamusel, mis tähendab, et vastus ei ole ilmne.
- 33 Sellega seoses tuleb arvestada, et hageja tõlgendus suhtelise kehtetuks tunnistamise hagide esitamise tähtaegade olemuse kohta põhineb riigisiseste õigusnormide tõlgendusel, mitte liidu õigusnormide tõlgendamisel Euroopa Liidu Kohtu praktikast lähtuvalt.
- 34 Ent kui tegemist on eranditult liidu tasandi küsimusega, ei ole sel eesmärgil vaja selgitada tähtaja möödumist riiklikust õigusest lähtudes, millest tulenevalt ei ole asjakohane liikmesriigi kohtute Hispaania õigusest lähtuv tõlgendus, et tähtaeg võis olla möödunud.
- 35 Teisalt palutakse Euroopa Kohtul selgitada kohtuotsustest Budějovický Budvar ja HEITEC tulenevat kohtupraktikat. Nimetatud küsimus on asjakohane, kuna nõustumise tõttu õiguse lõppemine on Euroopa Liidu õigusest sõltumatu mõiste, mille olemus ja ulatus erineb samalaadsetest liikmesriikide õiguse mõistetest, eelkõige Hispaania õiguses (aegumine ja tähtaja möödumine) ja mida tõlgendatakse liikmesriigiti erinevalt. Seetõttu tuleb seda kohtupraktikas tingimata piiritleda, mis muudaks nimetatud mõiste kohaldamise eri liikmesriikides ühetaoliseks.
- 36 Sellega seoses ei saa õigusakti pidada selgeks ega õigusaktiks, mida oleks Euroopa Kohtu hiljutises praktikas selgitatud, sest eri liikmesriikide kohtunike vastused võivad olla erinevad. See tähendab, et vastus ei ole kõigi liikmesriikide Euroopa Liidu kaubamärke hindavate kohtunike jaoks ilmselge.

Esimene eelotsuse küsimus

- 37 Hea usu põhimõtte on kõigile liikmesriikidele ühine õiguse üldpõhimõtte. Samuti on tegemist ühenduse õiguse üldpõhimõttega. Seetõttu ei leidnud kohus ühtegi põhjust, miks seda põhimõtet ei peaks poolte käitumise hindamisel võtma ühe parameetrina arvesse.

- 38 Sellega seoses varasema kaubamärgi omaniku poolt kohtuvälise hoiatuse saatmine, milles määratakse kehtetuks tunnistamise hagi esitamiseks kindlaks lõplik tähtaeg, peab olema hoiatuse saatja jaoks siduv *nemo potest contra factum proprium venire* (keegi ei saa omaenda käitumise või tegude vastu tegutseda) põhimõtte tõttu. Eriti, kui nimetatud tähtaeg on kehtetuks tunnistamise hagi esitamiseks ette nähtud üldine viieaastane tähtaeg.
- 39 Asjaolu, et hilisema kaubamärgi registreerimine võis toimuda pahauskselt, ei ole asjakohane, kuna varasema tähise omanikul olid nimetatud faksi saatmise hetkel olemas kõik vajalikud faktid, et teha kindlaks, et nimetatud registreerimist taotleti pahauskselt.
- 40 Samuti ei ole asjakohane asjaolu, et nimetatud hoiatus tehti varasema tähise omaniku nimel või selle saatis tema õigusteenuste pakkuja. Kahtlemata tähendab asjaolu, et hoiatuse on saatnud kaubamärgiõigusele spetsialiseerunud õigusteenuste pakkuja, et poole jaoks on tema teod siduvad, kuna see on tekitanud vastaspooles kindlustunde, et tema suhtes ei esitata hiljem kehtetuks tunnistamise hagi.
- 41 Seetõttu tuleb hilisema kohtumenetluse algatamisel, mis algatatakse 4 aastat pärast nimetatud faksi saatmist, väite esitamist, et registreerimist taotleti pahauskselt, mille eesmärk on vältida hagi esitamisele üldise viieaastase tähtaja kohaldamist, käsitada hea usuga vastuolus oleva teona.
- 42 Käesolev kohus teeb eeltoodust tulenevalt Euroopa Kohtule ettepaneku vastata esimesele eelotsuse küsimusele jaatavalt. Teisisõnu, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 artiklit 61 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, artiklit 9, tuleb tõlgendada nii, et varasema registreeringu omaniku jaoks, kes määrab kohtuvälises hoiatuses kindlaks kehtetuks tunnistamise hagi esitamise lõpliku tähtaja, on tema enda tegevus siduv, kuna ta on tekitanud hilisema kaubamärgi omanikus kindlustunde, et talle ei esitata pärast märgitud kuupäeva võimaliku kehtetuse alusel nõuet, nii et hilisema kaubamärgi omaniku pahauskne tegevus registreerimisel ei ole asjakohane, kui varasema tähise omanikul olid olemas kõik vajalikud faktid leidmaks, et nimetatud tegevus tehti heauskselt.

Teine eelotsuse küsimus

- 43 Tuleb arvestada, et kuigi hageja ei esitanud märgitud tähtaja jooksul kehtetuks tunnistamise hagi, ei toimunud Euroopa õigusnormide mõistes nõustumisest tulenevat õiguse lõppemist.
- 44 Euroopa Kohus on kohtuotsuses HEITEC märkinud, et „kui varasema kaubamärgi või mõne muu varasema õiguse omanik, kes on küll väljendanud oma vastuseisu hilisema kaubamärgi kasutamisele hoiatuse saatmisega, ei ole aga pärast seda, kui on tõdenud, et hoiatuse adressaat keeldub seda täitmast või alustamast läbirääkimisi, teinud mõistliku aja jooksul jõupingutusi selle olukorra

parandamiseks, vajaduse korral esitades haldusasutusele kaebuse või kohtule hagi, siis tuleb sellest järeldada, et kaubamärgi või õiguse omanik on loobunud võtmast tema kasutuses olevaid meetmeid oma õiguste väidetava rikkumise lõpetamiseks“ (punkt 55).

- 45 Ent sellist väidet ei saa tõlgendada nii, et haldusasutusele esitatud kaebus peab käsitlema ainult ja üksnes vaidlusaluse kaubamärgi registreerimist, vaid hinnata tuleb varasema registreeringu omaniku üldist käitumist.
- 46 Seega pean asjakohaseks asjaolu, et kostja püüdis registreerida EUIPOs kahte Euroopa Liidu kaubamärki, mis langevad sisuliselt kokku registreeritud riikliku kaubamärgiga, kuna nende domineeriv ja eristatav osa on samasugune, ning nimetatud registreerimistaotlused lükati tagasi just nimelt varasema tähise omaniku sõjaka suhtumise tõttu.
- 47 Seoses sellega tuleb märkida, et kuigi hageja ei võtnud meetmeid oma õiguste rikkumise lõpetamiseks hilisemas kohtumenetluses vaidlustatud riiklike kaubamärkide puhul, tegi ta seda siiski sarnaste kaubamärkide puhul, mida üritati EUIPOs registreerida.
- 48 Pärast seda, kui hageja oli seisnud uute kaubamärkide registreerimisele vastu ja nende taotlused lükati tagasi, esitas hageja 2. novembril 2021 riiklike kaubamärkide kohta kehtetuks tunnistamise nõude, see on 11 kuud pärast kostja viimasena taotletud kaubamärgi andmisest keeldumist.
- 49 Kohus teeb eeltoodust tulenevalt Euroopa Kohtule ettepaneku vastata teisele eelotsuse küsimusele, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määruse (EL) 2017/1001 artiklit 61 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436, kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, artiklit 9 tuleb tõlgendada nii, et hageja teguviis, mis seisnes aktiivses vastuseisus Euroopa Liidu kaubamärkide registreerimisele, mis langevad sisuliselt kokku vaidlusaluste riiklike kaubamärkidega, ja mille registreerimisest nimetatud vastuseisu tõttu lõpuks keelduti, on püüe parandada eelnimetatud olukord mõistliku aja jooksul, kuna kohtusse pöördui 11. kuu jooksul alates kostja viimasena taotletud kaubamärgi andmisest keeldumist.